

Nejste anonymní

Důvěra, kterou jste si nevybrali

Zjednodušeně řečeno: pomocí vašeho e-mailu může kdokoli během několika sekund zjistit, kde máte účet, a někdy i váš obličej a jméno. Není to chyba: takto internet funguje odjakživa. Otázka nezní, jestli vás mohou vidět — mohou —, ale komu jste nuceni důvěřovat. A existuje jen jedno místo, kde není nikdo uprostřed: přímý rozhovor z jednoho zařízení na druhé.

Stačí jeden e-mail. Nemusí to být nutně váš: jakýkoli. Zadáte jej do hrstky bezplatných nástrojů — legálních, veřejných, dostupných každému, kdo je chce hledat — a během několika sekund se objeví seznam: v jakých službách je tento e-mail zaregistrován, někdy profilová fotka, někdy jméno a příjmení, o kterém si jeho majitel myslel, že ho nikomu nedal. Nemusíte být technický odborník. Neprolomíte žádné heslo. Nedopouštíte se žádného zločinu. Všechny tyto informace už tam byly — zveřejněné, zaregistrované nebo uniklé — a čekaly, až si někdo dá tu práci je posbírat.

Je lákavé číst to jako chybu: trhlinu, nedopatření, něco, co by měl někdo opravit. Není to tak. Je to normální fungování otevřeného webu. Pokaždé, když se zaregistrujete do nějaké služby, vyplníte formulář, zveřejníte recenzi nebo se objevíte v cizím úniku dat, zanecháte stopu. Žádná z těchto stop není sama o sobě vážná. Problém — pokud je to vůbec problém — vzniká jejich spojením, a spojit je, je jednoduché.

Zde se mnoho lidí brání rozumnou frází: „já nemám co skrývat“ nebo „já si na své účty dávám pozor“. První zaměňuje skrývání s možností volby; k tomu se ještě vrátíme. Druhá přehlíží, že většinu z těchto stop jste nezanechali vy: zanechal je obchodní rejstřík, webová stránka, ze které unikla data, známý, který nahrál fotku s vámi a označil vás. Anonymita na internetu téměř nikdy není vlastnost, kterou byste vlastnili; je to přinejlepším skrytost: dočasná skutečnost, že si ještě nikdo nedal tu práci vás hledat.

Dosud jsme mluvili o tom, co dokáže jeden člověk udělat za pár sekund, ručně. Nyní člověka odstraňte. To, co nás téměř všechny po léta chránilo, nebyla anonymita, ale nezáměr: aby vás někdo našel, musí si dát tu práci hledat, a nikdo nemá čas hledat každého. Tato poslední bariéra — námaha s hledáním — je přesně to, co stroji chybí. Automatický systém může provést stejné propojení dat ne proti jednomu cíli, ale proti celé populaci; ne jednu, ale neustále; ne z podezření, ale automaticky. To, co dříve výzkumníkovi trvalo hodiny na každého člověka, se nyní provádí na milionech najednou, aniž by to někoho stálo čas nebo pozornost. Není třeba předpokládat, kdo by to chtěl dělat — firma, skupina, stát —; stačí pochopit, že už není třeba vybírat, koho sledovat. Lze sledovat všechny.

Proto je „mohou mě najít?“ špatná otázka. Odpověď zní ano, a bude to tak čím dál víc. Užitečná otázka je jiná: komu, a nakolik, jsem nucen důvěřovat, abych mohl žít připojený? Protože to je to, co ve skutečnosti děláte každý den, většinou aniž byste o tom přemýšleli. Důvěřujete tomu, že služba, u které se registrujete, bude dobře chránit vaše data. Důvěřujete tomu, že váš operátor nebude odposlouchávat vaše hovory. Důvěřujete tomu, že aplikace pro zasílání zpráv, kterou všichni používají — řekněme WhatsApp —, dělá to, co říká. Důvěřujete serveru uprostřed, společnosti, která ho spravuje, zemi, ve které se nachází, bezplatnému nástroji, který někdo umístil na síť. Každý z těchto článků je rozhodnutím o důvěře. Rozdíl je v tom, že téměř žádné z nich jste neučinili vědomě: byly součástí balíčku. Těmto článkům, které se vkrádají mezi vás a druhou osobu, se v žargonu říká zprostředkovatelé důvěry; na jméno záleží méně než na myšlence, že tam jsou, a že jich je mnoho.

Existuje poctivý způsob, jak si to všechno ověřit: zkuste to sami na sobě. A nepotřebujete, abychom vám cokoli dávali. Otevřete prohlížeč, napište tři nebo čtyři slova — něco jako „co ví internet o mém e-mailu“ — a samotný web vám tyto nástroje nabídne. Tato snadnost je sama o sobě polovinou odpovědi: pokud je vy najdete za deset sekund, kdokoli může najít to, co říkají o vás.

Nenabízíme vám vlastní seznam, a to záměrně. Pokud bychom vám ho dali, museli byste nám věřit: že jsme vybrali dobře, že tyto stránky budou důvěryhodné i za pět let, že za žádnou z nich nestojí — dnes nebo zítra — někdo se zlými úmysly. Nemůžeme to slíbit u stránek, které nekontrolujeme, a raději neslibujeme nic, co nemůžeme splnit. Přesně o tom tento článek pojednává. Ale vaše vlastní hledání má svou cenu: vyhledávač nerozlišuje legitimní věci od pastí. Vytvořit stránku, která napodobuje skutečný nástroj, požádá vás o e-mail a ponechá si ho, je triviální. Proto je dobré umět číst adresu dříve, než cokoli kamkoli napíšete.

Poznámka — přečtěte si adresu, než jí uvěříte. Falešná stránka může zkopírovat skutečnou do posledního pixelu; to, co téměř nikdy nemůže zfalšovat, je její adresa. Předtím, než cokoli na stránku napíšete, přečtěte si adresní řádek, ne stránku. Jméno, které rozhoduje, je to, které je připojeno vlevo od poslední části (.com, .org, .cz): na adrese bezpečna-banka.divny-web.top není skutečným vlastníkem vaše banka, ale divny-web.top. Dávejte si pozor na změněná písmena (0 místo o), na slova navíc, na pomlčky tam, kde je nečekáte, a na podivné koncovky. Visací zámek a https říkají jen to, že připojení je šifrované — ne že je vlastník poctivý —: i podvodník má visací zámek. A první výsledky označené jako „reklama“ jsou tam proto, že za ně někdo zaplatil, ne proto, že by byly důvěryhodné. Každá z těchto kontrol je v podstatě touž otázkou: nakolik věřím této adrese, a proč?

V tuto chvíli je vhodné popsat opak toho všeho: kanál bez zprostředkovatelů. Dva lidé, sami na vrcholu hory, se baví. Není tam žádný pošťák, ústředna, server, společnost ani země uprostřed. A přesto, všimněte si: ani tam důvěra nemizí. Pokud sdělíte druhé osobě tajemství, důvěřujete jí. Tuto důvěru nelze odstranit — a ani to není potřeba —, protože je to jediná důvěra, kterou jste si skutečně vybrali: víte, komu věříte a proč.

To, co na hoře chybí, je všechno ostatní. Nikdo uprostřed. A tento, a žádný jiný, je jediný model, který lze poctivě reprodukovat v digitálním světě: přímý kanál z jednoho zařízení na druhé, bez čehokoli nebo kohokoli na cestě. Neeliminuje důvěru — to by byla lež —; eliminuje zprostředkovatele. Nechá vás samotné s jedinou nevyhnutelnou důvěrou, tou, kterou jste si vybrali. Mimochodem, to je architektura, ze které píšeme tyto stránky; ale ten argument obстоjí sám o sobě, ať už ho buduje kdokoli.

Takže ne, nejste anonymní a pravděpodobně už nikdy nebudete. Ale to nikdy nebyla bitva, na které záleželo. Nedá se žít — ani prohlížet web — bez toho, abyste někomu věřili; ten, kdo se o to snaží, není svobodnější, je jen více osamělý. Dospělost neznamená nedůvěru, to je jen jiná forma naivity. Znamená být náročný: vědět, komu dáváte svou důvěru, kolik jí dáváte, výměnou za co a — především — vědět, kdy ji někomu dáváte, aniž byste o tom rozhodli.

Téměř nic v životě není černé nebo bílé; téměř vše žije v šedé zóně uprostřed, a naučit se v této šedé zóně pohybovat je velkou částí toho, co znamená mít úsudek. Jedinou výjimkou je to, co přijde dobře vyrobené z továrny: to, co od vás ze své podstaty nevyžaduje, abyste důvěřovali komukoli jinému než osobě, se kterou jste se již rozhodli mluvit. To ostatní — všechno to ostatní — je otázkou toho, kolik a komu.

Poznámka redakce: Pokud tyto Cuadernos zmiňují firmy nebo produkty, není to za účelem obviňování. Ti, kteří je vytvářejí, odvádějí práci, kterou miliony lidí používají a oceňují. To, na co poukazujeme, je strukturální — model, nikoliv značka. Značky uvádíme jako příklad, protože jsou pro čtenáře rozpoznatelné.

Zdroje a další čtení

- OSINT (zpravodajství z otevřených zdrojů) — shromažďování informací z již veřejných dat; není to vniknutí ani špionáž.
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — o zpracování osobních údajů, včetně agregace dat, která byla jednotlivě veřejná.

- Veřejné rejstříky (obchodní, soudní, katastrální) — legitimní a bohatý zdroj osobních informací v téměř celé Evropě.
- Ve stejné sbírce: sešity o end-to-end šifrování a „Co podpis nedokáže spravit“ rozvíjejí ze stejného úhlu stejnou myšlenku.

[← Předchozí](#)[Co podpis nemůže napravit](#)

Nedávné čtení

- [Zamyšlení · 27. května 2026 Co podpis nemůže napravit](#)
- [Analýza · 26. května 2026 Skutečné vs. zdánlivé soukromí: otázky, které je vhodné si položit](#)
- [Analýza · 25. května 2026 Self-hosting jako profesionální praxe](#)

Vezměte si tento článek tam, kam potřebujete.

[↓ Markdown](#) [↓ Prostý text](#) [↓ PDF](#)

Soubor se stáhne do vašeho zařízení. Odtud si jej můžete uložit, importovat do Solo2 nebo sdílet, kdekoli chcete. Cuadernos za vás o cíli nerozhoduje.

Pečeť · SHA-256 21f291797992c6f9ee8ae365cd6ced0ff443372b86cd8b74415c98a21ebc27eb

[Funkce](#) [Novinky](#) [Blog](#) [Nápověda](#) [O nás](#) [Kontakt](#)
[Transparentnost](#) [Ověření](#) [Soukromí](#) [Podmínky](#) [Cookies](#)

Cuadernos Lacre · Publikace [Menzuri Gestión S.L.](#) ·
napsal R.Eugenio · rediguje tým [Solo2](#).

Tento web nepoužívá cookies. Vše, co váš prohlížeč načítá, je napsané nebo námi dohlížené a umístěné na našich evropských serverech: anonymní počítadlo návštěv (Umami, vlastní hosting) a minimální nezbytný JavaScript pro výběr jazyka a vaši předvolbu světlého nebo tmavého motivu, která se ukládá ve vašem vlastním zařízení. Žádné zdroje od externích společností, žádné trackery, žádné profilování, žádné sdílení dat. Pokud nás chcete sledovat: [RSS](#).